

UCHWAŁA NR LIV/565/23
RADY MIEJSKIEJ GMINY MIRSK

z dnia 30 marca 2023 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Mirsk na lata 2023 – 2025

Na podstawie art. 6 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2021 r. poz. 1249) Rada Miejska Gminy Mirsk uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy dla Gminy Mirsk na lata 2023-2025, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Mirsk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Mirsk

Antoni Alchimowicz

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Mirsk na lata 2023-2025

Mirsk 2023

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP.....	3
2. PRZEMOC W RODZINIE RODZAJE, TYPY I FAZY.....	5
2.1. Przemoc w rodzinie.....	6
2.2. Wyróżnia się następujące formy.....	6
2.3. Typy przemocy.....	7
2.4. Fazy przemocy w rodzinie.....	7
3. SKUTKI PRZEMOCY W RODZINIE.....	8
3.1. Konsekwencjami przemocy wobec osoby dorosłej są.....	10
3.2. Konsekwencje przemocy wobec dzieci, które mogą wystąpić.....	11
3.3. Konsekwencjami społecznymi doświadczania przemocy są.....	11
4. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE NA TERENIE GMINY MIRSK	11
4.1. Skala problemu przemocy w rodzinie w Gminie Mirsk.....	12
4.1.1. Realizacja procedury „Niebieskiej Karty” na podstawie danych Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Mirsk.....	13
5. ZAŁOŻENIA PROGRAMU.....	17
5.1. Adresatami programu są.....	17
5.2. Kierunki działań związane z realizacją zadań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie.....	17
5.3. Główny cel programu.....	17
5.4. Celami szczegółowymi programu są.....	17
5.5. Realizacja i efekty programu.....	19
5.6. Założenia programu.....	20
5.7. Źródłami informacji o realizacji programu będą.....	21
5.8. Finansowanie.....	21
6. PODSUMOWANIE.....	22
7. PODSTAWY PRAWNE DO OPRACOWANIA I REALIZACJI PROGRAMU.....	23
8. TABELA	
Nr 1. Rodzaje przemocy.....	5
Nr 2. Interwencje domowe	14
Nr 3. Stosowana przemoc.....	15
Nr 4. Formy poradnictwa.....	15
Nr 5. Ofiary przemocy.....	16
Nr 6. Sprawcy przemocy.....	16

WSTĘP

Definicja przemocy w rodzinie została określona w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Przepisy te mają chronić ofiary przemocy, dając im prawo do bezpłatnej pomocy.

Przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobistego członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie ma swój szczególny wymiar, gdyż to rodzina powinna być ostoją bezpieczeństwa, powinna swoim członkom gwarantować harmonijny rozwój kształtujący osobowość człowieka, jego system norm i wartości.

Co roku w Polsce odnotowuje się wzrost liczby ofiar przemocy domowej wg Procedury „Niebieskiej Karty” oraz liczbę sprawców przemocy domowej. Niebieska Karta to dokument, który stanowi pomoc dla osób doświadczających przemocy. Procedura obejmuje objęcie ofiary przemocy m.in. pomocą prawną, materialną, czy psychologiczną.

Choć każdy z nas oczekuje szczęśliwego życia, to niestety nie zawsze jest ono możliwe. Przemoc domowa wkrada się nawet do pozornie zgodnych rodzin. Nie wiemy, co dzieje się za ścianami sąsiedniego mieszkania, jeśli tylko nie jest zbyt głośno. Dramat, jaki rozgrywa się w rodzinach, może szczególnie mocno odbić się na psychice osób najmłodszych i kobietach uzależnionych od swoich mężów pod względem emocjonalnym i ekonomicznym. Jednym ze sposobów na pomoc osobom doświadczającym przemocy domowej jest właśnie Niebieska Karta. Konsekwencje założenia dokumentu mają odwieść sprawcę od dalszego stosowania przemocy, a ofierze zagwarantować różne formy pomocy. Niebieska karta to określenie na procedurę działań w sprawie ofiar przemocy. Procedura Niebieskiej karty została opracowana przez Komendę Główną Policji oraz Komendę Stołeczną Policji wraz z Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Uchwalenie Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Mirsk na lata 2023-2025 to zadanie wynikające z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2022 poz. 1359) oraz innych ustaw, które nakładają na gminy obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Wdrożenie w życie Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy jest gwarancją zintegrowanych działań profilaktycznych, interwencyjnych i pomocowych w tym zakresie. Głównym celem gminnego programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie w gminie Mirsk, a tym samym budowanie skutecznie działającego systemu uwzględniającego lokalne uwarunkowania i rozmiary zjawiska. Program określa szczegółowe zadania do realizowania, ukierunkowane na: rozwój systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej, zapewnienie dostępności pomocy osobom i rodzinom z problemem przemocy domowej, kształtowanie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie, doskonalenie kadr zajmujących się diagnozowaniem i pomocą osobom dotkniętym tym problemem oraz edukację i profilaktykę mieszkańców Gminy Mirsk.

Głównym celem tworzonego Programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy dla rodzin, w których ten problem występuje. Program określa działania ukierunkowane na ochronę ofiar przemocy, oraz korygowanie agresywnych zachowań.

Przemoc domowa ma różne formy, jednak każda z nich charakteryzuje się tym, że jest intencjonalna, podczas aktu przemocy zachwiana jest równowaga sił między sprawcą a ofiarą, narusza prawa i dobra osobiste ofiary, powoduje ból i cierpienie. Mówiąc o przemocy w rodzinie należy brać pod uwagę każdy z jej aspektów: prawny, społeczny, moralny, psychologiczny. Zjawisko przemocy nie jest jednoznaczne. Wyróżniamy kilka rodzajów przemocy i każdy z nich ma swoje charakterystyczne wyznaczniki, chociaż wiele elementów jest wspólnych.

Przemoc w rodzinie nie jest problemem indywidualnym, lecz społecznym. Dlatego też współpraca samorządu gminnego z innymi podmiotami i organizacjami pozarządowymi przy realizacji Programu powinna przynieść wymierne efekty w postaci ograniczenia zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Mirsk. Zadaniem Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest wprowadzenie w życie szerokiego spektrum działań mających na celu zarówno zwrócenie uwagi społeczności lokalnej na zjawisko przemocy w rodzinie, jak i przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie profesjonalizmu służb społecznych w udzielaniu pomocy ofiarom przemocy rodzinnej, a także w podejmowaniu odpowiednich działań wobec sprawców. Narastanie zjawiska przemocy w rodzinie powoduje, że działania określone w Programie realizowane powinny być na bieżąco.

2. PRZEMOC W RODZINIE RODZAJE, TYPY I FAZY

Przemoc to zamierzone i wykorzystujące przewagę siły działanie przeciwko drugiej osobie, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody.

Tabela nr 1

RODZAJE PRZEMOCY	KATALOG ZACHOWAŃ
PRZEMOC FIZYCZNA	popychanie, odpychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie przedmiotami, ciskanie w kogoś przedmiotami, parzenie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, porzucenie w niebezpiecznej okolicy, nieudzielenie koniecznej pomocy, inne...
PRZEMOC PSYCHICZNA	wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucenie własnych poglądów, zainteresowań, szacunku, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna (kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami), domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, degradacja werbalna (wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie), stosowanie gróźb, inne...
PRZEMOC SEKSUALNA	wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych pieszczot, i praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, demonstrowanie zazdrości, krytyka zachowań seksualnych kobiety, inne...
PRZEMOC EMOCJONALNA	odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwienie podjęcia pracy zarobkowej, nie zaspokojenie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny, inne...

Rodzaje przemocy, katalog zachowań

Dla lepszego rozpoznania zjawiska przemocy w rodzinie konieczne jest jej zdefiniowanie. Przemoc w rodzinie, zwana także potocznie przemocą domową, zgodnie z treścią art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie to: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1 ustawy, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty

życia, zdrowia, naruszające ich godność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”. Definicja ta nie wyczerpuje wszystkich znamion przemocy, nie mieści się w niej przemoc ekonomiczna. Przemoc ekonomiczna przejawia się w uniemożliwieniu dostępu do rodzinnych środków finansowych, prowadząc do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy (np. odbieranie zarobionych pieniędzy, niezaspokajanie materialnych potrzeb rodziny, uniemożliwianie podjęcia pracy).

2.1. Przemoc w rodzinie:

- jest zjawiskiem wynikającym z działania człowieka – działanie lub zaniechanie działań jest dokonywane przez jednego członka rodziny przeciwko pozostałym,
- jest procesem, gdyż nie pojawia się znenacka i tworzy cykle,
- ma tendencje do powtarzania się i rzadko jest jednorazowym epizodem,
- jest intencjonalna – zmierza do osiągnięcia jakiegoś celu,
- wykorzystuje przewagę sił, uniemożliwiając samoobronę i opiera się na władzy i kontroli, dominacji i uległości,
- narusza prawa i dobra osobiste krzywdzonego członka rodziny,
- powoduje szkody i cierpienie u osób, których dotyka.

2.2. Wyróżnia się następujące formy:

Przemoc fizyczna – nazywana również gorącą, jest to każde agresywne zachowanie polegające na użyciu siły i prowadzące do naruszenia nietykalności cielesnej, nieprzypadkowych urazów, zranień, stłuczeń, złamań czy zasinień (m.in.: popychanie, obezwładnianie, szarpanie, policzkowanie, uderzanie pięścią, kopanie, duszenie, rzucanie przedmiotami, użycie przedmiotów lub narzędzi niebezpiecznych, mogących spowodować utratę zdrowia lub życia).

Przemoc psychiczna – nazywana również zimną, to umyślne agresywne działania, wykorzystujące nie tyle siłę fizyczną lecz mechanizmy psychologiczne, powodujące zachwianie u ofiary pozytywnego obrazu własnej osoby, obniżenie u niej poczucia własnej wartości, pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych. Zachowania sprawcy mają na ogół charakter poniżający lub budzący poczucie zagrożenia i wywołują emocjonalny ból lub cierpienie (m.in.: wyśmiewanie, wyzywanie, krytyka, groźby, kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami).

Przemoc seksualna – wymuszenie pożycia seksualnego lub nieakceptowanych i niechcianych przez ofiarę praktyk seksualnych w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy (np. sprawca

stosuje przemoc grozi użyciem przemocy, żeby zmusić ofiarę do stosunku, może zostać skazany za gwałt).

Zaniedbanie – stan ciągłego niezaspokajania podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych osób zależnych.

Wymienione powyżej formy przemocy mogą się przenikać, ale każda z nich może też występować osobno.

Osobami doświadczającymi przemocy domowej są najczęściej kobiety, dzieci, osoby starsze lub niepełnosprawne, ale bywają też nimi mężczyźni, którzy doznają przemocy fizycznej, psychicznej ze strony kobiet. Mężczyźni choć postrzegani jako Ci silniejsi, również doświadczają przemocy domowej. Jednak po pomoc zgłaszają się znacznie rzadziej.

Przemoc rozwija się niemal niepostrzeżenie. Zaczyna się od tej psychicznej, która ma na celu podważenie wartości drugiej osoby. Są to przykre słowa, wyśmiewanie (w cztery oczy, ale i publicznie), niekonstruktywna krytyka, podważanie osiągnięć. Przemoc stosowana przez kobiety często przybiera właśnie taki kształt. Bez względu na starania i osiągnięcia, partner jest oceniany jako zły, słaby, nie wystarczająco zarabiający, nie dający satysfakcji erotycznej, nie dość dobrze zajmujący się dziećmi. Jednocześnie taka komunikacja przeplatana jest okazywaniem czułości. Sprawia to, że osoba wikła się w relacji i traci zaufanie do siebie i swojego osądu sytuacji.

2.3. Typy przemocy

Ponadto szerokie ujęcie problemu przemocy w rodzinie pozwala wyodrębnić następujące typy:

- typ przemocy, w której sprawcami są dorośli, tj. przemoc wobec partnerki, partnera, przemoc wobec dziecka,
- typ przemocy, w której sprawcami są dzieci, tj. przemoc wobec rodziców, przemoc wobec rodzeństwa,
- typ przemocy, w której sprawcami mogą być dorośli i dzieci, tj. przemoc wobec osób w podeszłym wieku.

2.4. Fazy Przemocy w rodzinie

W cyklu przemocy występują trzy niezależne fazy, które się zmieniają pod względem swej intensywności i czasu trwania:

1. faza narastającego napięcia – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych,
2. faza ostrej, gwałtownej przemocy – to druga faza, w której następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji, która w tej fazie może być zagrażająca dla zdrowia i życia ofiary, moment

zakończenia aktu przemocy zależy wyłącznie od sprawcy i nie ma żadnego związku z zachowaniem ofiary, sygnały jej bólu i cierpienia nie wyciszają agresji sprawcy przemocy,

3. faza „miodowego miesiąca” – to trzecia, w trakcie której sprawca wyraża swoją skruchę, okazuje żal, obiecuje, że już nigdy więcej nie skrzywdzi ofiary lub po prostu zachowuje się tak jak gdyby przemoc nigdy nie miała miejsca, faza ta jest przemijająca i bez specjalistycznej pomocy kończy się nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

Faza „miodowego miesiąca” zatrzymuje ofiarę w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Prawdziwe zagrożenie, jakie niesie ze sobą ta faza jest związane z faktem, że przemoc w następnym cyklu zazwyczaj jest gwałtowniejsza i za każdym razem narasta. Jeśli już raz doszło do użycia przemocy, będzie ona się powtarzać dopóki nie zostanie przerwana, najczęściej przez interwencję z zewnątrz.

3. SKUTKI PRZEMOCY W RODZINIE

Przemoc w rodzinie jest bezspornie zjawiskiem negatywnym i mającym ogromny wpływ na rozwój człowieka na wszystkich etapach jego życia. Odciska ona głębokie piętno na psychice ofiar, niszcząc ich osobowość. Jest przyczyną różnych zaburzeń psychicznych. Osoby będące ofiarami przemocy charakteryzują się nadmierną czujnością, zewsząd wyczekują sytuacji zagrożenia, są nadmiernie pobudzone, często dotykają je koszmary sennie oraz dolegliwości psychosomatyczne. Takie traumatyczne wydarzenia mogą również „niszczyć” kontakty społeczne, przyjaźń, miłość oraz przywiązanie do rodziny. System obronny ofiary zwykle załamuje się, staje się ona bezbronna, uległa, towarzyszy jej poczucie zniechęcenia, zmęczenia fizycznego i psychicznego oraz rezygnacja we wszystkich sferach życia.

Osoby, które doznały przemocy przejawiają zaburzenia regulacji emocji. Nie radzą sobie z wybuchami agresji, występowaniem gniewnych dysforii. Towarzyszy im także wzmożone napięcie oraz nerwowość. Objawy te nasilają się i utrwalają w sytuacji powtarzających się napadów i aktów przemocy. W sytuacji, kiedy jednostka dochodzi do przekonania, iż nie może nic zrobić, popada zazwyczaj w stan biernej rezygnacji. Ofiara wówczas „poddaje się”, zaprzestaje jakichkolwiek działań zdając sobie sprawę, iż nie ma znacznego wpływu na to, co się dzieje.

Jednorazowy incydent, który nigdy się nie powtórzy? Takie zdanie często powtarzają ofiary przemocy w rodzinie, szczególnie gdy sprawca po raz pierwszy dopuścił się zachowań pełnych agresji. Jednak przemoc w rodzinie rzadko jest jednorazowym zachowaniem. Często stan

ten trwa przez kilka czy kilkanaście lat. Jeśli sprawca nie zostanie w porę powstrzymany, jego agresywne zachowania wobec ofiary będą się nasilać. Będzie wzrastać w nim poczucie bezkarności, a jego ofiara będzie się czuła coraz bardziej bezradna, zniewolona i bez szans na uzyskanie pomocy.

Niepokojącym zjawiskiem jest przemoc wobec osób starszych. Często jest zjawiskiem nieujawnionym. Wydarza się w czterech ścianach, a doświadczają jej osoby zbyt słabe, żeby się przeciwstawić, zastraszone oraz nie mające wokół siebie ludzi, którzy w porę zauważą niepokojące sygnały.

Przemoc fizyczna wydaje się być tą, którą pozornie najłatwiej zdiagnozować i zauważyć. Prowadzi ona do odczuwania fizycznego bólu, ale także do uszkodzenia ciała lub pogorszenia się stanu zdrowia, a w skrajnych przypadkach – do śmierci. Przemoc fizyczna to jednak nie tylko przysłowiowe bicie, szarpanie czy popychanie, ale także takie działania, jak:

- nieudzielenie pomocy medycznej, która w danej sytuacji jest potrzebna czy konieczna,
- celowe przedawkowanie leków lub podawanie niewymaganych środków uspokajających,
- głodzenie lub karmienie przy użyciu siły,
- zaniedbywanie czynności higienicznych lub/i pielęgnacyjnych,
- ograniczanie możliwości skorzystania z łazienki oraz innych pomieszczeń wspólnych,
- zamykanie samotnie w pokoju albo w domu,
- pozbawianie snu czy spokoju,
- niedostosowanie temperatury do aktualnych warunków (np. nieogrzewanie mieszkania).

Objawami takiej przemocy będą więc nie tylko siniaki, otarcia, rany czy złamania, ale także:

- nagłe chudnięcie,
- odczuwanie głodu i pragnienia,
- wysypki,
- niezachowanie zasad higieny osobistej i związana z tym zmiana wyglądu zewnętrznego,
- odmienne od wcześniejszego zachowanie.

Oddzielnie można opisać zespół negatywnych konsekwencji przemocy stosowanej wobec dziecka. Jest to szczególny przypadek przemocy, gdyż wydarzenia z dzieciństwa mają ogromne znaczenie dla całego życia człowieka. Wpływają na rozwój dziecka, rozwój jego osobowości, umiejętność współżycia z innymi i budowania bliskich intymnych relacji.

Dzieci maltretowane psychicznie nacechowane są brakiem zaufania do innych, brakiem poczucia bezpieczeństwa, poczuciem bezradności i złości, nieumiejętnością rozwiązywania

problemów, wynikającą z niskiego poczucia własnej wartości. Dramatem dziecka krzywdzonego jest fakt, że największym odczuwanym przez nie zagrożeniem jest zagrożenie płynące ze strony najbliższych. Dzieci nie mają wystarczająco rozwiniętego aparatu poznawczego, aby za pomocą intelektu zrozumieć całą sytuację i nadać jej sens. Często dochodzą do wniosku, że to one są winne zaistniałej sytuacji. Obarczają się winą za to, co dzieje się w domu, bowiem awantury zaczynają się od kłótni o kwestie opieki lub wychowania dzieci. Nie rozumiejąc dynamiki i procesu przemocy uważają, że to one wywołują przemoc. Dochodzą do wniosku, że powinny zmienić swe zachowanie, by zapanował spokój, są np. bardzo grzeczne, spokojne, świetnie się uczą. Zauważono, że nawet niemowlęta zmieniają swe zachowanie jakby przeczuwając, że może to wyciszyć negatywne emocje.

Dzieci krzywdzone stosują specyficzne mechanizmy obronne zafałszowując rzeczywistość i zmieniając znaczenie wydarzeń, często idealizują sprawcę przemocy i utrzymują z nim paradoksalną więź polegającą jednocześnie na odczuwaniu głębokiej nienawiści i „fanatycznego” wręcz przywiązania. Dzieci mają tendencje do uciekania od trudnej rzeczywistości w świat fantazji. Często snują fantazje agresywne dotyczące np. zabicia agresywnego rodzica lub dania mu nauczki, by zostawił ofiarę w spokoju. Tego rodzaju reakcje mogą być spowodowane obwinianiem się dziecka o prowokowanie przemocy w domu. Wśród zachowań ucieczkowych często pojawiają się tendencje do uzależnień – alkohol, narkotyki, gry komputerowe. U dzieci młodszych – kompulsywna zabawa. Dzieci nie potrafią sobie poradzić z olbrzymimi pokładami złości i gniewu związanymi z ich trudną sytuacją. Nie posiadają możliwości, by wyładować złość i gniew na sprawcach przemocy, więc posługują się mechanizmem obronnym projekcji swojej złości na inne osoby lub instytucje. Jest to postawa przejawiająca agresję nie tylko w stosunku do otoczenia, ale również do samych siebie, co w konsekwencji doprowadza do autodestrukcji, np. samookaleczeń lub prób samobójczych. Wczesne rozpoznanie skutków przemocy może doprowadzić do zlokalizowania jej przyczyn i dzięki temu, przyczynić się do przerwania błędnego koła przemocy.

Przemoc może powodować oprócz szkód fizycznych trwałe i rozległe następstwa w psychice człowieka. Dlatego cierpią nie tylko ci, którzy są ofiarami, ale także bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy, najczęściej są to dzieci.

3.1. Konsekwencjami przemocy wobec osoby dorosłej są:

- poważne obrażenia ciała,
- zmienność nastrojów, decyzji,

- wzrost częstości objawów związanych ze stresem,
- lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena,
- przygnębienie, smutek, obojętność, popadanie w depresję, niepokój,
- niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji,
- kłopoty z zasypianiem, kłopoty z koncentracją,
- zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy.

3.2. Konsekwencje przemocy wobec dzieci, które mogą wystąpić:

- obrażenia cielesne,
- liczne schorzenia psychosomatyczne,
- życie w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia,
- brak poczucia bezpieczeństwa i stabilności środowiska wychowawczego,
- maltretowanie psychiczne może prowadzić do nieprzystosowania interpersonalnego
- wykorzystywanie seksualne prowadzi do wysokiego poziomu agresji, poczucia osamotnienia, myśli samobójczych, zaburzeń snu, nadpobudliwości.

Ważne jest, iż konsekwencje stosowania przemocy ujawniają się często także po długim czasie, kiedy dziecko dorasta lub też już w jego dorosłym życiu. Odroczone skutki przemocy objawiają się w postaci różnych form niedostosowania społecznego (tj. trudności w nauce, wagarowanie, ucieczki z domu, udział w nieformalnych młodzieżowych grupach przestępczych, wysoki poziom agresji, nadużywanie alkoholu, branie narkotyków, itp.).

Ponadto, zachowania związane z przemocą są powielane.

3.3. Konsekwencjami społecznymi doświadczania przemocy są:

- przemoc domowa jako siła niszcząca cały system rodzinny niesie ze sobą ryzyko dziedziczenia przez dzieci zachowań pełnych przemocy i powielania ich w dorosłym życiu,
- nie zwalczana przemoc przybiera na sile, utrwała się niosąc konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa.

4. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE NA TERENIE GMINY MIRSK

Na podstawie obowiązującej ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące

szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Osobą dotkniętą przemocą w rodzinie może być każdy, a w szczególności:

- współmałżonkowie,
- partnerzy w związkach nieformalnych,
- dzieci,
- osoby starsze,
- osoby niepełnosprawne.

Najczęstsze formy przemocy w rodzinie to:

- Przemoc fizyczna, np. bicie, popychanie, szarpanie, kopanie, duszenie, policzkowanie.
- Przemoc psychiczna, np. obrażanie, wyzywanie, wyśmiewanie, szydzenie, okazywanie braku szacunku, poniżanie w obecności innych osób, kontrolowanie i ograniczanie kontaktu z bliskimi, poddawanie stałej krytyce.
- Przemoc seksualna, np. wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych zachowań seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi.
- Inny rodzaj zachowań, np. zmuszanie do oddawania uzyskiwanych środków finansowych, uniemożliwienie podjęcia pracy, niezaspakajanie podstawowych potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności bądź wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków.

Od problemu przemocy w rodzinie nie są wolne rodziny zamieszkujące gminę Mirsk. Analizując to zjawisko należy zwrócić uwagę, iż przemoc w rodzinie jest zjawiskiem trudnym do badania, ze względu na fakt, że dotyczy bardzo intymnej sfery życia człowieka. W konsekwencji większość przypadków nadal nie jest ujawniana.

Właściwe zdiagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie jest bardzo trudne. Przemoc domowa jest problemem złożonym, o którym nie łatwo się rozmawia, a jeszcze trudniej bada. Istniejące statystyki pozwalają oszacować jedynie jego przybliżone rozmiary. Oficjalne statystyki nie obejmują nie zgłaszanych przypadków przemocy, a problematyka przemocy jest traktowana, jako sprawa wstydliva, drażliwa, skrywana w czterech ścianach domu, stąd proces badawczy napotyka na liczne bariery metodologiczne.

4.1. Skala problemu przemocy w rodzinie w gminie Mirsk.

Skala problemu przemocy w rodzinie w gminie Mirsk została określona na podstawie informacji uzyskanych z danych statystycznych ze sprawozdań, Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Mirsk.

Zespół Interdyscyplinarny składa się z przedstawicieli:

- Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mirsku,
- Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mirsku,
- Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim
- Prokuratura Rejonowa w Lwówku Śląskim
- TPD Koło „Specjalnej Troski”
- Straż Miejska
- Zespołu Szkół i Przedszkoli z terenu gminy Mirsk
- Samodzielnego Zakładu Opieki Zdrowotnej z terenu działania gminy Mirsk
- Posterunku Policji w Mirsku,

Przedstawiciele powyższych jednostek pracują w Miejsko Gminnym Zespole Interdyscyplinarnym na podstawie zawartych porozumień.

Zadania Miejsko Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego:

- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc.

Zadania Grup Roboczych:

- opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie,
- monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

4.1.1. Realizacja procedury „NIEBIESKIEJ KARTY” na podstawie danych Zespołu Interdyscyplinarnego w gminie Mirsk

Niebieska karta składa się z dwóch części, które mają funkcjonariusze Policji podczas interwencji dotyczącej przemocy domowej:

- karta A, w której dokumentuje się zgłoszoną sytuację i co zastano na miejscu, a także jakie działania podjęto;
- karta B opisuje najważniejsze przestępstwa związane z przemocą domową oraz dane teleadresowe instytucji i organizacji pozarządowych, do których ofiara może się zwracać o pomoc.

Kartę A wypełnia interweniujący funkcjonariusz na miejscu zdarzenia w obecności sprawcy. Stanowi ona zapis faktu interwencji związanej z przemocą i może stanowić dowód w postępowaniu procesowym w sytuacji, gdy ofiara postanowi złożyć doniesienie o popełnieniu przestępstwa. Po interwencji kartę należy przekazać oficerowi dyżurnemu jednostki. Na podstawie tej karty właściwy funkcjonariusz dzielnicowy ma obowiązek w ciągu siedmiu dni odwiedzić rodzinę i przeprowadzić wywiad środowiskowy, a następnie monitorować sytuację, odwiedzając dany adres nie rzadziej niż raz w miesiącu.

Często zdarza się, że ofiara pod naciskiem sprawcy nie składa zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, wycofuje zarzuty, odwołuje lub zmienia zeznania albo całkowicie odmawia ich składania i współpracy z policją. Policja wszczyna postępowanie z art. 207^[1] Kodeksu karnego z urzędu, jeżeli dysponuje odpowiednimi informacjami.

Bardzo istotny jest fakt, że nie ma możliwości wycofania ani zmiany informacji zawartych w Karcie A, nawet na wniosek osoby pokrzywdzonej.

Tabela nr 2

L.p.	Wyszczególnienie	2020	2021	2022
1.	Przeprowadzone interwencje domowe (NK)	39	24	20
2.	Interwencje dot. przemocy w rodzinie	39	24	20
3.	Pokrzywdzeni w wyniku przemocy	36	23	21
4.	Sprawcy przemocy domowej	35	23	19

Analiza przypadku wykazuje, że przemoc w gminie Mirsk na przełomie lat 2020-2023 ma tendencje spadkową.

Tabela nr 3

L.p.	Wyszczególnienie rodzaju stosowanej przemocy	2020	2021	2022
1.	Fizyczna	31	23	11
2.	Psychiczna	34	23	16
3.	Seksualna	0	0	0
4.	Ekonomiczna	3	5	0

Analiza przypadku wykazuje, że rodzaje stosowanej przemocy w gminie Mirsk w latach 2020-2022 wskazują na stosowanie przemocy fizycznej i psychicznej oraz sporadycznie ekonomicznej. Na przełomie wykazanych lat nie stwierdzono przemocy seksualnej.

Tabela nr 4

L.p.	Formy poradnictwa	2020	2021	2022
1.	Psychologiczne	3	10	7
2.	Prawne	3	3	3
3.	Pedagogiczne	1	2	1
4.	Socjalne	31	20	17

Analiza przypadku wykazuje, że najwięcej form poradnictwa udzielają pracownicy socjalni.

Tabela nr 5

L.p.	Ofiary przemocy	2020	2021	2022
1.	Kobiety	33	18	16
2.	Mężczyźni	1	4	1
3.	Dzieci	2	1	4

Analiza przypadku wykazuje, że kobiety są najczęstszymi ofiarami przemocy domowej.

Tabela nr 6

L.p.	Sprawcy przemocy	2020	2021	2022
1.	Kobiety	4	6	2

2.	Mężczyźni	31	17	17
3.	Dzieci	0	0	0

Analiza przypadku wykazuje, że mężczyźni są najczęstszymi sprawcami przemocy.

Z danych wynika, że wśród osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą przeważają kobiety i osoby małoletnie. Mężczyźni dominują wśród osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc.

W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar Zarządzeniem Nr 68/2020 Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk z dnia 20.05.2020 r. został powołany Zespół Interdyscyplinarny.

Do zadań własnych gminy należy w tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, a co przez to rozumiemy:

- 1) opracowanie i realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- 2) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.
- 3) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu wychowawczych i opiekuńczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą ,

Ważną rzeczą jest współpraca różnych instytucji i organizacji pozarządowych, dzięki której rodziny otrzymają kompleksową pomoc. Wsparcie oraz pomoc psychologiczną, socjalną, materialną, często medyczną i prawną powinna otrzymać cała rodzina. Dlatego dużą rolę wówczas odgrywają przedstawiciele instytucji tj. policjant, pracownik socjalny, członek gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, psycholog, pedagog szkolny, lekarz, pielęgniarka. Poprzez podejmowanie decyzji o współpracy, istnieje szansa na zwiększenie efektywności działań, na bardziej skuteczne i twórcze rozwiązywanie problemów.

5. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program przeciwdziałania przemocy w gminie Mirsk zakłada kompleksową pomoc zarówno dla ofiar jak i sprawców przemocy przy udziale służb i instytucji, organizacji pozarządowych i społeczności lokalnej. Wymaga podejmowania równoczesnych działań o charakterze interwencyjnym, profilaktycznym, terapeutycznym i korekcyjnym.

5.1. Adresatami programu są :

- ofiary przemocy w rodzinie tj. dzieci, współmałżonkowie, partnerzy, osoby starsze, niepełnosprawne;

- sprawcy przemocy w rodzinie;
- przedstawiciele instytucji i służb zobowiązanych do udzielania pomocy w sytuacji przemocy;
- społeczność lokalna – mieszkańcy gminy Mirsk.

5.2. Kierunki działań związane z realizacją zadań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie:

- profilaktyka, edukacja i podnoszenie świadomości problemu przemocy w środowisku lokalnym,
- upowszechnianie informacji na temat zjawiska przemocy i dostępnych w środowisku form pomocy,
- monitorowanie problemu przemocy w rodzinie, gromadzenie informacji i danych związanych z problemem,
- rozwój bazy instytucjonalnej świadczącej pomoc i wsparcie osobom uwięzonym w przemoc, w tym szkolenia i rozwój umiejętności osób zajmujących się pomaganiem w sytuacji przemocy,
- rozwijanie form wsparcia dla osób uwięzionych w przemoc i poprawa jakości świadczonej im pomocy,
- zacieśnianie i koordynacja współpracy pomiędzy instytucjami i organizacjami zobligowanymi do podejmowania działań w obszarze zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie,
- prowadzenie działań odnoszących się do sprawców przemocy, w tym oferowanie im pomocy terapeutycznej.

5.3. Główny cel programu

Celem ogólnym programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy dla rodzin, w których ten problem występuje i ochrona ofiar przemocy.

5.4. Celami szczegółowymi Programu są:

1. Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie;
- Upowszechnianie tematyki związanej ze specyfiką zjawiska przemocy poprzez opracowywanie i kolportowanie ulotek, plakatów, broszur oraz zamieszczanie informacji i artykułów w prasie i lokalnych portalach internetowych,
 - Upowszechnianie informacji na temat dostępnych w mieście i poza nim form pomocy dla ofiar przemocy,
 - Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie poprzez realizację programów profilaktycznych,
 - Współudział w organizowaniu kampanii społecznych ukierunkowanych na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie,

- Organizowanie spotkań informacyjnych z mieszkańcami gminy obejmujących tematykę: przemocy w rodzinie, profilaktyki przeciwdziałania przemocy, dostępnych form pomocy i sposobów reagowania w sytuacji występowania tego zjawiska.

2. Zapewnienie pomocy rodzinom, w których występuje przemoc z uwzględnieniem potrzeb wszystkich członków rodziny;

- Stosowanie procedury „Niebieska Karta”, zawiadamianie prokuratury lub Policji o stwierdzanych przypadkach przemocy w rodzinie;

- Zabezpieczanie wsparcia dla osób doznających przemocy w ramach interwencji oraz, gdy tego potrzebują, świadczenie pomocy w znalezieniu bezpiecznego schronienia;

- Stworzenie warunków umożliwiających realizację programu korekcyjno - edukacyjnego dla osób stosujących przemoc;

- Sprzyjanie opracowaniu i realizacji nowatorskich programów psychoterapeutycznych dla osób doznających przemocy w rodzinie oraz dla stosujących przemoc;

- Otaczanie wsparciem dzieci i młodzieży z rodzin, w których występuje problemem przemocy:

- Odbywanie wspólnych wizyt monitorujących sytuację w miejscu zamieszkania rodziny z problemem przemocy przez osoby z różnych instytucji zaangażowanych w pomaganie a przede wszystkim pracownika socjalnego, strażnika miejskiego, dzielnicowego:

- Rozwijanie wolontariatu osób chętnych do pomagania ludziom żyjącym w sytuacji przemocy.

3. Pogłębianie wiedzy i doskonalenie umiejętności pracowników z instytucji i organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy i pomaganiem w sytuacji jej wystąpienia.

- Udział osób zajmujących się problemami przemocy w szkoleniach i warsztatach pogłębiających wiedzę z zakresu przemocy i doskonalących umiejętności pracy z osobami uwikłanymi w przemoc.

- Organizowanie wspólnych spotkań pracowników z różnych instytucji i organizacji w celu: poznania wzajemnych kompetencji, wymiany doświadczeń i doskonaleniu współpracy,

4. Integracja i koordynacja działań podejmowanych na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie

- Powołanie zespołu interdyscyplinarnego oraz opracowanie planów działania,

- Wypracowanie zasad współdziałania i interweniowania w sytuacji przemocy przez instytucje do tego zobowiązane oraz ewentualne inne instytucje i organizacje chcące angażować się w pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą,

- Gromadzenie danych i sporządzanie sprawozdawczości z zakresu działań dotyczących przemocy,
- Budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

5.5. Realizacja i efekty programu:

Odpowiedzialnym za koordynację zadań związanych z realizacją Programu jest Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mirsku. Kierownik Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mirsku odpowiada za realizację Programu.

W realizacji Programu Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, na zasadach partnerstwa, współpracuje z innymi instytucjami i organizacjami. Do działań związanych z realizacją programu angażuje się w szczególności:

- a) Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- b) Straż Miejską
- c) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminy Mirsk
- d) Policję
- e) Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim
- f) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Lwówku Śląskim

Koalicję do spraw przeciwdziałania przemocy należy budować w szczególności poprzez angażowanie przedstawicieli ww. instytucji.

Tworząc zespół interdyscyplinarny należy w jego skład włączyć przede wszystkim pracownika socjalnego, policjanta, pielęgniarkę, psychologa oraz innych specjalistów w zależności od potrzeb.

Zadania zapisane w programie mają być wykonywane zgodnie z fachową wiedzą dotyczącą jego przedmiotu i z zastosowaniem profesjonalnych technik pomagania.

5.6. Założenia Programu

- Zakłada się, że dzięki realizacji zapisanych w Programie działań osiągnięte zostaną następujące rezultaty:
- Rozwinięta zostanie oferta pomocowa dla ofiar przemocy i jej sprawców - zwiększy się dostęp do pomocy w postaci interwencji, jak i do długofalowego wsparcia;
- Wzrośnie liczba osób dotkniętych przemocą, które skorzystają z pomocy;
- Ofiary przemocy będą lepiej niż dotychczas chronione;
- Niwelowane będą skutki przemocy w rodzinie;

- Zostaną upowszechnione informacje na temat dostępnego w sytuacji przemocy wsparcia i miejsc gdzie mogą zgłaszać się osoby dotknięte problemem;
- W środowisku lokalnym wzrośnie dostępność informacji na temat przemocy w rodzinie – jej przyczyn, przebiegu i skutków;
- Na terenie Gminy Mirsk wzrośnie wrażliwość na przemoc i zwiększy się zaangażowanie mieszkańców w sprawy związane z przeciwdziałaniem przemocy;
- Zwiększy się liczba ujawnianych przypadków przemocy, da to możliwość docierania z pomocą do większej niż dotychczas liczby osób i rodzin jej potrzebujących;
- Utworzony zostanie Gminny Zespół ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie;
- Zintegrowane zostaną działania różnych instytucji i organizacji zajmujących się interweniowaniem i pomaganiem w sytuacji przemocy w rodzinie;
- Wzrośnie poziom wiedzy i umiejętności osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy i pomagających w sytuacji jej wystąpienia;
- Monitorowany będzie przebieg działań realizowanych w odniesieniu do całego programu jak i poszczególnych rodzin dotkniętych problemem przemocy;
- Udoskonalony zostanie przepływ informacji pomiędzy instytucjami interweniującymi i pomagającymi długoterminowo w sytuacji przemocy rodzinnej
- Gromadzone będą dane dotyczące zjawiska przemocy, co doprowadzi do pogłębienia diagnozy występowania problemu w środowisku.
- Działania dotyczące przeciwdziałania i zwalczania przemocy będą monitorowane i dokumentowane.

Realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy podlega systematycznemu monitoringowi, za który odpowiedzialny jest Kierownik Miejskiego Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mirsku. W ramach monitoringu systematycznie gromadzone będą dane dotyczące realizacji celów programu, co umożliwi ocenę postępu jego realizacji.

5.7. Źródłami informacji o realizacji Programu będą:

- dokumentacja przypadku, Niebieskie Karty
- rejstry osób, którym świadczona jest pomoc uwzględniające m.in. informacje o podejmowanych działaniach
- opinie osób, instytucji i organizacji współpracujących w realizacji programu
- listy obecności, protokoły ze spotkań osób zaangażowanych w realizację programu

- listy osób uczestniczących w spotkaniach ze społecznością lokalną
- wzory materiałów informacyjnych oraz potwierdzenia dot. ich kolportowania, wydruki materiałów publikowanych za pośrednictwem Internetu, wycinki prasowe
- programy, konspekty szkoleń; kopie zaświadczeń, certyfikatów itp. potwierdzające ukończenie szkoleń
- dokumentacja księgowa dotycząca wydatków ponoszonych w związku z realizacją programu.

5.8.Finansowanie

Środki na realizację Programu będą ujmowane w budżecie Miejskiego Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mirsku. Źródłami jego finansowania są środki własne gminy oraz pochodzące z zewnętrznych dotacji.

Niniejszy Program jest programem ramowym, wytyczającym kierunki działania i może podlegać uzupełnieniom i modyfikacjom.

6. PODSUMOWANIE

Niniejszy Program zakłada doskonalenie i poszerzanie współpracy podmiotów zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy, celem zwiększenia skuteczności oddziaływań na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc oraz zmniejszenia skali zjawiska przemocy na terenie gminy. Adresatami programu są mieszkańcy gminy Mirsk, w szczególności rodziny dotknięte przemocą (osoby doświadczające przemocy w rodzinie, osoby stosujące przemoc w rodzinie oraz świadkowie przemocy w rodzinie) lub nią zagrożone oraz przedstawiciele służb, instytucji, organizacji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Zakłada się, że zadania realizowane w ramach Programu doprowadzą do zwiększenia skuteczności pomocy i wsparcia osobom i rodzinom zagrożonym i dotkniętym przemocą przez

podniesienie świadomości społecznej w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zwiększenie wiedzy na temat mechanizmów i skutków przemocy, rozwój,

wzmocnienie i upowszechnienie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, podniesienie jakości usług świadczonych na rzecz osób i rodzin zagrożonych bądź dotkniętych przemocą, zwiększenie osobom i rodzinom dotkniętym przemocą dostępu do pomocy specjalistycznej, w tym zapewnienie miejsc w całodobowych placówkach udzielających pomocy, zintensyfikowanie i podniesienie jakości działań adresowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie, w tym rozwój: programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,

programów psychologiczno-terapeutycznych oraz innych uzupełniających korekcję i terapię osób stosujących przemoc w rodzinie, odniesienie kwalifikacji wzrost kompetencji osób zajmujących się świadczeniem usług.

Niniejszy Program ma na celu zwiększenie wiedzy i umiejętności pracowników podmiotów zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. Działanie to będzie realizowane poprzez przygotowanie i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych i szkoleniowych oraz organizowanie szkoleń, konferencji, seminariów, spotkań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym upowszechniających nowe metody pracy w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz pozwalające na wymianę doświadczeń i dobrych praktyk.

Czynnikiem mającym znaczący wpływ na ograniczanie skali zjawiska przemocy jest świadomość społeczna. W związku z tym edukacja społeczności z terenu gminy Mirsk stanowi szansę na zmniejszenie tolerancji dla przemocy. Należy pamiętać, aby podejmowane działania interwencyjne wobec osób doświadczających jak i stosujących przemoc, nie ograniczały się wyłącznie do rozmowy z psychologiem, ale pociągały za sobą szereg działań długofalowych.

Cele i zadania zawarte w Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Mirsk na lata 2023-2025, realizowane w porozumieniu podmiotów funkcjonujących na terenie Gminy z najwyższą rzetelnością, powinny pociągać za sobą pozytywne skutki, w postaci rozwiniętego i efektywnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

7. PODSTAWY PRAWNE DO OPRACOWANIA I REALIZACJI PROGRAMU

Do zadań własnych gminy, zgodnie z art.6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. 2021r. poz. 1249) należy w szczególności: - opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie; -prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie; zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia; tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Podstawą prawną działań związanych z pomocą osobom, których dotyczy problem przemocy m.in. są:

ustawa z dnia 25 lutego 1964 r.- Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. 2020r. poz.1359 z póź. zm.);

ustawa z dnia 26 października 1992 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U.2023 r. poz.165, 240);

ustawa z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (t.j. Dz. U.2023 r. poz. 171 z póź. zm.);

ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty .(t.j. Dz. U.2022 r. poz.2230 z póź. zm.);

ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. 2022 r. poz.1375 z póź. zm.);

ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 40);

ustawa z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 1327, 1265, 1813);

ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 2268 z póź. zm.);

ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2023 r. poz.172);

ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 1249);

ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 2123).

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest skorelowany z Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2023-2025 oraz Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Mirsk na lata 2019-2025 przyjętą Uchwałą Nr IX/98/19 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 30.05.2019 r.